

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: OT/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014188
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3119014188.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudcom pre prípravné konanie JUDr. Mariánom Manduchom na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 29.03.2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

K.. R. V., nar. XX.XX.XXXX v F. nad F., trvale bytom H. XXX,

je v i n n ý, ž e

dňa 16.03.2019 o 19.18 hodine riadil osobné motorové vozidlo značky Mercedes-Benz C270, EČV: BN XXXCJ, v obci Trenčianske Jastrabie v smere od chaty pod Inovcom ku križovatke s cestou III/1860, kde prešiel priamo cez cestu III/1860 na miestnu komunikáciu smerom k prevádzke COOP Jednota, kde v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojím schopnostiam prešiel s vozidlom na okraj komunikácie, prerazil kovové zábradlie a zostal s vozidlom stáť v miestnom potoku, čím spôsobil Obci Trenčianske Jastrabie škodu vo výške 920,- Eur, na opakovanú výzvu hliadky polície sa bez uvedenia dôvodu odmietol podrobiť dychovej skúške na alkohol, ale aj lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, pričom Trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. OT 25/2017 zo dňa 29.09.2017, právoplatného dňa 11.10.2017 mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 36 mesiacov,

t e d a

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,
- pri výkone činnosti, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, hoci by to nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

T ý m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4, odsek 8 Trestného zákona, s prihliadnutím k § 36 písmeno l) Trestného zákona a k § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona v

spojení s § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 43 Trestného zákona úhrnný a ďalší trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 43 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ďalší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 6 (šesť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Po prednese obžaloby bol obžalovaný na hlavnom pojednávaní poučený o všetkých svojich právach podľa § 34, § 40 odsek 2, § 121 a § 257 Trestného poriadku s tým, že ku skutku môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku. Obžalovaný po tomto poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Nakoľko uznal vinu zo spáchania predmetného skutku, súd postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní následne vyjadril súhlas s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal dokazovanie len k výroku o treste. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania žalovaného skutku, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, teda ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal. Po vyhodnotení dôkazov vykonaných v prípravnom konaní nemal súd pochybnosti o vine obžalovaného, keďže boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky žalovaných prečinov, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, ako aj materiálny znak, t. j. stupeň spoločenskej nebezpečnosti. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku. Pritom neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepríčetnosť obžalovaného, či zníženie jeho príčetnosti. Naplnená bola aj objektívna stránka tým, že obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti, a pri výkone činnosti, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, hoci by to nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie. Súčasne bola naplnená aj subjektívna stránka, t. j. úmysel, a to vo forme priameho. Objektmi v danom prípade je záujem na ochrane ľudského života a zdravia, ako aj majetku pred tými, ktorí v stave po požití návykovej látky, ktorá znižuje ich psychické funkcie, vykonávajú zamestnanie, alebo inú činnosť, pri ktorej by v dôsledku ovplyvnenia touto látkou mohli ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, a záujem na riadnom výkone súdnych rozhodnutí. Materiálna stránka, t. j. stupeň spoločenskej nebezpečnosti bol celkom zrejme vyšší než nepatrný aj s poukazom na charakter spáchaného skutku. Súd na hlavnom pojednávaní zároveň vyhlásil, že dokazovanie sa na hlavnom pojednávaní vykoná k výroku o treste a ochrannému opatreniu. Za tým účelom bol na hlavnom pojednávaní vypočutý obžalovaný ku svojim osobným a majetkovým pomerom a boli zároveň oboznámené listinné dôkazy a to evidenčná karta vodiča, odpis z RT a lustrácia v reg. priestupkov.

Obžalovaný ku svojim osobným a majetkovým pomerom uviedol: „Bývam v mieste svojho trvalého bydliska spolu so svojím otcom od roku 1985 s jednou prestávkou a to v období od roku 2002 do roku 2007, kedy som býval v Bánovciach nad Bebravou. Mám jedno neplnoleté dieťa - jedná sa o 13 ročnú dcéru, ktorá býva so svojou matkou. Som povinný na základe rozhodnutia súdu platiť výživné na dcéru vo výške 90,- Eur, avšak posielam mesačne vyššiu čiastku o 20,- Eur, ako mám nariadené, z dôvodu dlhného výživného z predchádzajúceho obdobia. Nemám vedomosť o tom, že by sa momentálne viedlo trestné stíhanie pre neplnenie si riadne vyživovacej povinnosti na moju dcéru. Dňa 26.03.2019 som ukončil pracovný pomer v spoločnosti LIDEK so sídlom Bratislava, prevádzka Bánovce nad Bebravou, kde som pracoval 2 mesiace. Môj priemerný mesačný čistý príjem bol asi 600,- Eur. Pracovný pomer bol ukončený dohodou ale dôvody boli najmä moje obmedzenie osobnej slobody v súvislosti s touto

trestnou vecou ale aj skutočnosť, že u zamestnávateľa fungovala 3-zmenná prevádzka, a mne môj lekár so zohľadnením môjho zdravotného stavu neodporučil vykonávať nočnú prácu. Momentálne som dohodnutý so spoločnosťou Y. v Bánovciach nad Bebravou na podpise pracovnej zmluvy s nástupom do práce dňa 08.04.2019. Mám dohodnutý nástupný plat vo výške cca 700,- Eur v hrubom. Mal by som vykonávať prácu skladníka. V súvislosti s touto prácou podmienkou zamestnávateľa nebolo vodičské oprávnenie. S dcérou sa kontaktujem momentálne iba telefonicky.“ Z odpisu z RT vyplýva, že obžalovaný bol 5 krát súdne trestaný prevažne za totožnú trestnú činnosť ako v predmetnej trestnej veci. Trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 29.09.2017, spisová značka OT/25/2017, právoplatným dňa 11.10.2017 bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov za trestný čin prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona. Naposledy bol obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 31.01.2018, spisová značka 1T/3/2018, právoplatným dňa 09.02.2018 uložený trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia za trestný čin prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), b) Trestného zákona. Z lustrácie v reg. priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol v posledných piatich rokoch 4 krát uznaný vinným z priestupkov rôzneho charakteru.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona).

Keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov v jednočinnom súbehu, súd obžalovanému ukladal trest po zohľadnení absorpčnej zásady zakotvenej v ustanovení § 41 odsek 1 Trestného zákona, v rámci trestnej sadzby až do 2 rokov za trestný čin najprísnejšie trestný a to prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu žalovaných trestných činov, čo je poľahčujúcou okolnosťou v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona, spáchal viac trestných činov a bol už pred spáchaním predmetných trestných činov odsúdený, čo sú príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písmeno h) a m) Trestného zákona, na ktoré musí súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, teda prevažoval pomer príťažujúcich okolností, zvýšila sa dolná hranica zákonom stanovenej výmery trestu odňatia slobody za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona (0 až 2 roky) o jednu tretinu podľa § 38 odsek 4 v spojení s § 38 odsek 8 Trestného zákona, teda dolná hranica zákonom stanovenej výmery trestu odňatia slobody sa zvýšila na 8 mesiacov, čím prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci výmery 8 mesiacov až 2 roky.

Pretože predmetné trestné činy obžalovaný spáchal pred tým, než bol trest odňatia slobody uložený skorším vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 29.09.2017, spisová značka OT/25/2017 v celosti vykonaný (reálne pripadá do úvahy rozhodnutie o neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia) a súd ukladal obžalovanému trest rovnakého druhu je povinný aplikovať ustanovenie § 43 Trestného zákona, teda uložiť obžalovanému ďalší trest odňatia slobody v zmysle zásad vyplývajúcich z tohto ustanovenia Trestného zákona.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, poľahčujúcu okolnosť, najmä jej charakter, príťažujúce okolnosti, špeciálnu recidívu, ktorá poukazuje na tendenciu obžalovaného páchať opakovane trestnú činnosť totožného charakteru, čo aj so skutočnosťou, že obžalovaný už bol viac krát odsúdený a ani vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave, čiže aj výkon najprísnejšieho trestu, aký je možné uložiť páchatel'om trestných činov, sa minul svojmu účinku, pričom predmetné trestné činy obžalovaný spáchal v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za predchádzajúcu trestnú činnosť totožného charakteru, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením ďalšieho trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne, ktorý súd aj vzhľadom k súčasnému uloženiu ďalšieho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 6 (šesť) rokov, považuje v jeho prípade za dostatočný pre jeho nápravu a ochranu spoločnosti. Na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného

činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a súd ani nedospel k záveru, že by so zreteľom na závažnosť trestných činov a mieru narušenia obžalovaného, bola náprava obžalovaného lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia.

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

- pri výkone činnosti, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, hoci by to nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.